

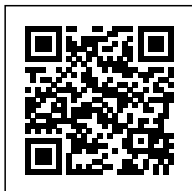

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

740/1

Stanovisko vlády k návrhu poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů

Doručeno poslancům: 26. února 2020 v 13:54

STANOVISKO VLÁDY

**k návrhu poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského,
Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 582/1991 Sb.,
o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů
(sněmovní tisk č. 740)**

Vláda na své schůzi dne 24. února 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z těchto důvodů:

1. Vláda v první řadě upozorňuje na to, že právní předpisy dotčené navrženými změnami, tedy daňový řád a zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, obsahují právní úpravy dopadající na značný okruh adresátů. K jejich změnám by proto mělo být přistupováno na základě komplexního vyhodnocení potřeby přijetí změny právní úpravy a jejího posouzení ve všech souvislostech a dopadech. U předloženého návrhu zákona má vláda za to, že navržené změny tímto způsobem nijak vyhodnoceny nebyly, a je přesvědčena o tom, že naopak představují nežádoucí zásah do procesní úpravy činění podání u správců daně a orgánů sociálního zabezpečení, který by stávající jednoznačnou právní úpravu komplikoval a zneprůhlednil.
2. Předložený návrh zákona podle názoru vlády představuje nedůvodný a nesystematický zásah do citovaných právních předpisů, které již postup vykonavatelů veřejné správy, vůči kterým byl učiněn úkon, k jehož vyřízení nejsou příslušní, upravují, a to buď samostatně v případě daňového řádu, nebo v případě zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve spojení s obecnou úpravou správního řízení obsaženou ve správním řádu.
3. Konkrétně vláda uvádí, že u daňového řádu je stejná úprava obsažena v § 75, podle kterého *„není-li správce daně, vůči němuž bylo učiněno podání, příslušný vést v dané věci řízení, podání neprodleně postoupí příslušnému správci daně a uvědomí o tom podatele“*. Předkladatel úpravu obdobné věci navrhuje vložit do § 14 daňového řádu jako nový odstavec 2 zcela nesystematicky, neboť toto ustanovení upravuje věcně

zcela jinou problematiku, a to řešení situace, kdy je v téže věci místně příslušných více správců daně, a řešení sporů mezi správcí daně o místní příslušnost. Zcela zmatečná je pak podle názoru vlády druhá navržená změna daňového řádu týkající se ustanovení § 35 odst. 2, která nikterak nezajišťuje předkladatelem deklarovaný úmysl stanovit, že je-li úkon učiněn ve stanovené lhůtě u nepříslušného správce daně, jde o úkon učiněný včas, neboť ustanovení § 35 odst. 1 daňového řádu jednoznačně stanoví, že lhůta je zachována, je-li učiněn nejpozději v poslední den lhůty úkon u věcně a místně příslušného správce daně, a předkladatel tuto úpravu ponechává nezměněnu. Pokud jde o řízení vedená orgány sociálního zabezpečení podle zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, problematika činění podání, potažmo provádění úkonů v řízení, se řídí správním řádem. Navržené doplnění § 11 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení o odstavec 6 je zde duplicitní s ustanovením § 12 správního řádu a je tudíž nadbytečné a nedůvodné. Duplicitní je rovněž do § 11 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení nově doplňovaný odstavec 7, neboť obdobně je tato věc řešena v § 120a platného znění tohoto zákona.

4. Vláda v neposlední řadě považuje za nutné upozornit i na to, že orgány sociálního zabezpečení podle § 3 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení jsou kromě Ministerstva práce a sociálních věcí, České správy sociálního zabezpečení a okresních správ sociálního zabezpečení, též Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany a Ministerstvo spravedlnosti. Navrhovaná možnost učinit podání nebo úkon u jakéhokoli orgánu sociálního zabezpečení, a to bez ohledu na jeho věcnou působnost, by mohla založit problémy v aplikační praxi, zejména pak možné průtahy v řízení.
5. Vzhledem k výše uvedenému vláda uzavírá, že úprava navržená nenaplňuje předkladatelem deklarované cíle, a to možnost učinit úkon vůči nepříslušnému správnímu orgánu v daňovém nebo správním řízení s tím, že je v takovém případě zachována stanovená lhůta, neboť taková úprava již existuje a navržená duplicitní úprava téhož by byla pouze zdrojem závažných problémů v aplikační praxi jak na straně správních orgánů, tak na straně účastníků řízení.
6. Vláda dále upozorňuje na to, že se neztotožňuje ani s tvrzením předkladatelů obsaženým v důvodové zprávě k návrhu zákona, podle kterého návrh zákona nebude mít žádný negativní hospodářský ani finanční dopad na státní nebo jiný veřejný rozpočet, neboť přímým důsledkem navrhované právní úpravy by bylo zvýšení nákladů na fungování správců daní a orgánů sociálního zabezpečení vyvolaných nárůstem podání nebo jiných úkonů činěných u jiného než věcně a místně příslušného orgánu.

7. Závěrem vláda upozorňuje, že předložený poslanecký návrh zákona je také zatížen řadou legislativně technických nedostatků, zejména v jeho členění a formulaci novelizačních bodů.